

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1T/58/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815010146
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gallo
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2016:7815010146.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.01.2015, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Galla a prísediach Mgr. Violy Spišákovej a Mgr. Ivety Polákovej, v trestnej veci odsúdeného C. Ž., takto

rozhodol:

Podľa § 166 Trestného poriadku s prihladnutím na právoplatný rozsudok o vine rozsudku Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 1T/58/2015, zo dňa 19.08.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 8To/100/2015 zo dňa 07.12.2015, ktorým bol obžalovaný C. Ž. W. N. S. , L.. XX.XX.XXXX E. G., P. J. Š., I. Č.. XXX, okr. Rožňava, t.č. v ÚVV Košice, uznaný vinným

v bode 1. zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1,2 písm.a/,b Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 1/2014 Z.z. s poukazom na § 138 písm.b/ Trestného zákona, § 139 písm.c/ Trestného zákona, § 127 ods.5 Trestného zákona

v bode 2. prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 1/2014 Z.z. v jednočinnom súbehu s prečinom týrania zvierat' podľa § 378 ods.1 písm.b/, ods.2 písm.b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 1/2014 Z.z.

odsudzuje:

Podľa § 201 ods.2 Trestného zákona s použitím § 41 ods.1,2 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov n e p o d m i e n e č n e .

Podľa § 48 ods.2 písm.b/ Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods.2 písm.c/ Trestného zákona mu ukladá aj ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

odôvodnenie:

Súd pôvodne po vykonanom dokazovaní rozsudkom zo dňa 19.08.2015 uznal obžalovaného C. Ž. vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1,2 písm.a/,b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 1/2014 Z.z. s poukazom na § 138 písm.b/, § 139 písm.c/, § 127 ods.5 Trestného zákona v bode 1. rozsudku a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 1/2014 Z.z. v jednočinnom súbehu s prečinom týrania zvierat' podľa § 378 ods.1 písm.b/, ods.2 písm.b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 1/2014 Z.z. v bode 2. rozsudku, ktoré mal spáchať tak, že

I. v Štítniku, okres Rožňava, na ulici Jarkovej v rodinnom dome č. 242, kde býva v spoločnej domácnosti so svojou sestrou Y. Ž. a jej maloletou dcérou E.Ž., L.. XX.XX.XXXX, hoci poznal jej vek, v presne nezistených dňoch v priebehu roku 2014 opakovane, viackrát obchytkával na prsiach a pohlavných orgánoch maloletú E.Ž., pričom jej ukazoval svoj pohlavný úd a požadoval od nej, aby ho rukami alebo orálne uspokojila,

2. dňa 05.02.2015 v čase okolo 14.00 hod. na Námestí I. mája v Štítniku, okres Rožňava, pred viacerými, najmenej desiatimi tam prítomnými osobami, vulgárne nadával svojej sestre Y. Ž., lopatou sa snažil udrieť G. B., ktorý ho upozornil, aby sa správal slušne, následne vytrhol z rúk W. Ž. 7-8 týždňové šteňa kríženca, ktoré silno hodil o zem a viackrát ho kopol do hlavy a brucha,

a uložil mu podľa § 201 ods.2 Trestného zákona s použitím § 41 ods.1 Trestného zákona, § 38 ods.2,4, § 37 písm.h/ Trestného zákona, § 39 ods.2 písm.c/ Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov nepodmienečne, so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods.2 písm.b/ Trestného zákona. Podľa § 73 ods.2 písm.b/ Trestného zákona mu uložil aj ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Ďalej týmto rozsudkom podľa § 285 písm.a/ Trestného poriadku oslobodil obžalovaného spod obžaloby pre dvojnásobný zločin znásilnenia podľa § 199 ods.1,2 písm.b/ Trestného zákona , s poukazom na § 139 ods.1 písm.c/ Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom súložie medzi príbuznými podľa § 203 ods.1 Trestného zákona a pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods.1,2 písm.a/,b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.b/, § 139 písm.a/,c/, § 127 ods.5,7 Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

I. že v Štítniku, okres Rožňava najmenej dvakrát znásilnil svoju sestru Y. Ž. tak, že

I. v presne nezisteného dňa v mesiaci november 2014 v čase okolo 15.30 hod. pri budove bývalej železničnej stanice ju verbálne a fyzicky napadol tak, že jej vulgárne nadával, bil ju pästami a kopal do nej, potom ju zhodil na zem a napriek jej odporu a nesúhlasu jej vyzliekol nohavice a nohavičky, ľahol si na ňu a vykonal na nej súlož,

2. dňa 14.01.2015 v presne nezistenom čase na miestnom cintoríne ju násillím odtiahol k domu smútku, kde ju napriek jej odporu a nesúhlasu chytal za prsia, medzi nohy, bozkával na pery a požadoval od nej pohlavný styk, pričom keď to poškodená odmietla, povedal jej, že má pri sebe nožík a že ju zabije, preto sa z obavy o svoj život už nebránila a obžalovaný na nej vykonal súlož,

II. v Štítniku, okres Rožňava, na ulici Jarkovej v rodinnom dome č. 242 , kde býva v spoločnej domácnosti so svojou sestrou Y. Ž. a maloletým S.Ž., L.. XX.XX.XXXX, hoci poznal jeho vek v presne nezistených dňoch v priebehu roka 2014 opakovane najmenej v desiatich prípadoch pod hrozbou bitky a fyzického násillia vykonal na maloletom S.Ž.. análny styk zneužívajúc pritom jeho neschopnosť brániť sa pre jeho nízky vek a ľahkú mentálnu zaostalosť,

lebo nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie proti výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby a proti výroku o treste prokurátor. Odvolanie odôvodnil v podstate tým, že súd nevyhodnotil správne vykonané priame a nepriame dôkazy vo všetkých súvislostiach a taktiež proti výroku, ktorým súd mimoriadne znížil trest odňatia slobody s odôvodnením, že obžalovaný bol viackrát súdne trestaný a podľa záverov znaleckého dokazovania z odvetvia psychiatrie obžalovaný bol schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania, chápe zmysel trestného konania a nebolo u neho zistené podstatné zníženie ovládacích schopností. Vzhľadom k osobe obžalovaného a okolnostiam prípadu, prokurátor považuje trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov neprímerane nízky. V odvolaní navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný odvolaním napadol rozsudok okresného súdu v časti týkajúcej sa o vine pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1,2 písm.b/ Trestného zákona a treste naň nadväzujúcom. V písomných dôvodoch prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že voči maloletej neteri E. sa nedopustil

konania, ktoré by mohlo byť kvalifikované ako sexuálne zneužívanie a v priebehu trestného stíhania ani neboli produkované dôkazy, svedčiace o jeho vine. Navrhol rozsudok zrušiť podľa § 321 ods.1 písm.b/ Trestného poriadku a rozhodnúť o oslobodení obžalovaného spod obžaloby pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1,2 písm.b/ Trestného zákona a vymeral mu trest na dolnej hranici trestnej sadzby za prečin týrania zvierat podľa § 378 ods.2 Trestného zákona.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, uznesením sp.zn. 8To/100/2015 zo dňa 07.12.2015 podľa § 321 ods.1 písm.b/,c/,d/,e/, ods.3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v jeho oslobodzujúcej časti, vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a vo výroku o uložení ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou. Podľa § 322 ods.1 Trestného poriadku vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obžalovaného C. Ž., teda výrok o vine obžalovaného, ohľadne skutkov pod bodom 1,2 rozsudku sa stal právoplatným.

Súd na hlavnom pojednávaní v zmysle ustanovenia § 21 ods.1 Trestného poriadku vylúčil na samostatné konanie o dvojnásobnom zločine znásilnenia podľa § 199 ods.1,2 písm.b/ Trestného zákona v súbehu s prečinom súlože medzi príbuznými podľa § 203 ods.1 Trestného zákona a zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods.1,2 písm.b/ Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť tak, ako sú vyššie popísané, pretože vo veci je potrebné uskutočniť ďalšie dokazovanie a to aj znalecké.

V súvislosti s majúcim sa uložiť trestu za skutky, kde je právoplatne uznaná vina a použitím ustanovenia § 39 ods.2 písm.c/ Trestného zákona súd na hlavnom pojednávaní doplnil dokazovanie výsluchom znalca MUDr. Š.P. D. CSc.. Tento zotrval na záveroch znaleckého posudku, ktorý podal spoločne s Doc. MUDr. W. K. PhD. Potvrdil, že z hľadiska psychiatrického u obžalovaného nezistili také psychiatrické poruchy, ktoré by boli podkladom pre nepríčetnosť. Schopnosť obžalovaného ovládať konania v čase spáchania skutkov bola len mierne zmenšená, išlo o mierne zmenšenie nie v dôsledku duševnej choroby, ale v dôsledku jeho mentálnej retardácie so zvýšenými pudovými prejavmi, s prihliadnutím na charakter trestnej činnosti, za ktorú je stíhaný.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd vo veci znovu rozhodoval o treste v zmysle ustanovenia § 166 Trestného poriadku, podľa ktorého súd, ktorý rozhoduje znovu vo veci, v ktorej skorší rozsudok bol na základe odvolania, dovolania alebo návrhu na obnovu zrušený len čiastočne, uvedie v novom rozsudku iba tie výroky, pre ktoré o veci znovu rozhoduje. Na súvislosť týchto výrokov s výrokmi, v ktorých zostal skorší rozsudok nedotknutý, pritom poukáže.

Súd pri určení druhu a výmery trestu postupoval podľa zásad uvedených v § 34 a 41 ods.2 Trestného zákona.

Obžalovaný v mieste bydliska je hodnotený všeobecne, je dlhodobo nezamestnaný, v minulosti bol niekoľkokrát hospitalizovaný ako psychiatrický pacient. Nebol riešený v komisiách pri obecnom zastupiteľstve v Štítniku. Doposiaľ bol 9-krát súdne trestaný, naposledy v roku 2009 pre prečin výtržníctva.

Podľa ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Podľa odseku 7 citovaného ustanovenia, ak sa ukladá zvýšený úhrnný trest podľa zásad uvedených v § 41 ods.2 Trestného zákona na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa neprihliada.

V danom prípade, keďže obžalovaný dvoma skutkami spáchal zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1,2 písm.a/,b Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.b/, § 139 písm.c/, § 127 ods.5 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Trestného zákona, v súbehu s prečinom týrania zvierat podľa § 378 ods.1 písm.b/, ods.2 písm.b/ Trestného zákona, súd pri ukladaní trestu odňatia slobody postupoval podľa § 41 ods.2 Trestného zákona. Podľa citovaného ustanovenia horná hranica trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti trestného zákona sa zvyšuje o 1/3-inu bez ohľadu na dolnú hranicu trestnej sadzby uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona. Trestná sadzba pri zločine sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.2 Trestného zákona je od 7 rokov do 12 rokov. Pri úprave trestnej sadzby v zmysle § 38 ods.8 Trestného zákona súd ukladal trest v rozmedzí od 7 rokov až 13 rokov 8 mesiacov.

Súd pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

V zmysle ustanovenia § 34 ods.1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Podľa ods.4 citovaného ustanovenia, pri určovaní druhu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Súd vychádzajúc z týchto úvah uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere 7 rokov, s prihliadnutím aj na uložené ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou, tento považuje vzhľadom na osobu obžalovaného, za spravodlivý a objektívny pre potreby individuálnej a generálnej prevencie a v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného činu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného.

V súlade s ustanovením § 48 ods.2 písm.b/ Trestného zákona, keďže v posledných 10 rokoch bol vo výkone trestu pre úmyselnú trestnú činnosť, pre výkon trestu ho zaradil do Ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa záverov znaleckého posudku znalcov z oboru psychiatrie, pobyt obžalovaného na slobode bez psychiatrického liečenia je pre spoločnosť nebezpečný, preto doporučili uložiť ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou. Toto liečenie má smerovať k tlmeniu jeho agresívnych prejavov. Súd vzhľadom na závery tohto znaleckého posudku znalcov psychiatrov, na charakter trestnej činnosti, z ktorej je právoplatne uznaný vinným, ako aj na osobu obžalovaného a okolnosti spáchania trestnej činnosti, obžalovanému v súlade s ustanovením § 73 ods.2 písm.c/ Trestného poriadku uložil aj ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Súd pri ukladaní trestu nepoužil zmierňujúce ustanovenie § 39 ods.2 písm.c/ Trestného zákona, pretože toto prichádza do úvahy len v prípade, ak páchatel spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti. Závery znaleckého dokazovania z odvetvia psychiatrie nepochybne preukazujú, že obžalovaný trestnej činnosti sa nedopustil v stave zmenšenej príčetnosti, naopak bol schopný rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a jeho schopnosť ovládať bola len mierne zmenšená. Tieto závery potvrdil vypočutý znalec aj na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na jednoznačné závery znaleckého dokazovania súd návrh obhajkyne na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania znalcom z oboru psychiatrie zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Rožňave do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).
Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2).
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b), a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

· poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.